

јавноправног карактера па зато то није привилегија дата посланику само ради заштите његове личности, него се њоме штити и интерес парламента. Због тога посланик и не може да се одрекне имунитета јер то није његова лична привилегија, већ средство и гаранција независности парламента, немешања других власти (судске и управне) у његове послове. Институцију посланичке неодговорности данас поштују и примењују све државе парламентарног, али и других демократских режима и то је велика тековина борбе за политичку демократију, слободу људске мисли и достојанства. Слобода говора посланика потиче из Енглеске где је давне 1689. год. загарантована чувеним Законом о правима (Bill of Rights), да би се проширила и по континенту и то најпре у Француској. Тамо је (у Француској) она била тековина њене славне Револуције од 1789. год. у којој се њен истакнути првак и грађански трибун Мирабо борио и изборио за слободу говора у Скупштини насупрот владајуће праксе и традиције да се у Скупштини не сме говорити без краљевог одобрења и, свакако, против његове воље.

Као и у другим земљама ову институцију посланичке неодговорности познају и савремени српски Устави и онај бивши од 1990. године али и њен нови Устав од 2006. године. Док је по Уставу од 1990. године та неодговорност била ужа и сведена само на кривично-правну неодговорност за изражено мишљење и давање гласа у Народној скупштини дотле је по новом Уставу од 2006. године она шири (потпунија) и подразумева како кривичну тако и другу неодговорност за изражено мишљење или гласање.

Имунитет неповредивости (посланичка неповредивост) покрива ванпарламентарну активност посланика и то се односи на дела која он (посланик) учини ван службе и за која одговара под одређеним условима и уз учешће парламента. У складу са овом заштитом, посланик не може бити притворен (лишен слободе) нити се против њега може водити кривични поступак без одобрења парламента или његовог дома чији је члан. Заштита коју посланик ужива по овом имунитету се односи искључиво на кривичну али не и другу правну одговорност – грађанску, управну или дисциплинску. За разлику од посланичке неодговорности, која је апсолутног карактера јер искључује одговорност посланика трајно (истина, само за одређена кривична дела, тзв. вербалне деликте) овај имунитет неповредивости само одлаже кривично гоњење посланика све